

בס"ד

סגולות לעין הרע

מספר הקדוש קב הישר

פרק כ"ו

כתיב, "אל תלחם לחם רע עין כי כמו שער בנפשו". הפי' הפשוט בעיני ההמוני עם אל תלחם לחם רע עין כי כמו שער בנפשו של הבעל הבית שאינו נותן הלחם לאנשים אחרים כי הוא כמו שער בנפשו של בעל הבית. אבל הזוהר פירש בענין אחר אל תלחם לחם רע עין כי הוא כמו שער בנפשו של האוכל, כי כל האוכל מאכל אצל הרע עין אח"כ אותו האכילה הוא בנפשו של האוכל כמו סם המות. ולא יגיעו ימים מועטים שיבא אליו איזה חולי ולפעמים יגיע אף שיחלה בחולי שיש בו סכנה. ולכן לא רצה רבינו הקדוש לאכול משום אדם כי היה מתיירא לנפשו שלא יהנה מן איזה צרי העין ואח"כ בהכרח שיבא אליו איזה חולי. וא"כ כל מי שהוא צר עין גורם רעה לעצמו וגורם רעה לאחרים. ולפעמים כשימות האדם האוכל מאכל אצל הצר עין אזי בגרמא דיליה הוא מת וצריך לעשות תשובה על זה. כדאמרו חכמינו ז"ל "מגלגלין זכות ע"י זכאי וחובה ע"י חייב". ולפעמים מי שהוא קמצן וצר עין גורם רעה לעצמו למות בשביל דבר קטן, כאשר אני ראיתי כמה אנשים שלא היו רוצין ליתן לבעלי המלחמות קוביאיות או טוב"ק ובעבור דבר קל היו הבעלי מלחמות הורגין אותן. ולפעמים יכולין להציל נפשות מבית האסורין בדבר מועט. ואח"כ כשנתחזקו הבלבולים על נפשות ישראל אפילו אם יתן מלא ביתו אין יכול להציל אותו. אוי ואבוי לאותן האנשים ועליהם אמר שלמה "ויש עושר שמור לבעליו לרעתו". ובא וראה מה דאיתא בגמרא דמסכת תענית, במעשה בנחום איש גם זו דפגע בו עני אחד ואמר לו ר' פרנסני, והלך תיכף וטען מהחמור עד שלא הספיק ליטעון מאכל יצא נשמתו של העני, אמר אותו הצדיק עינים שלא חסו עליו יסמו, ידים שלא נתנו תיכף יקטעו, וכל הגוף שלא חס עליך ידכאו ביסורים. ואירע לו כפי שגזר על עצמו, ואח"כ ראו אותו תלמידיו ביסורין והתחילו לבכות אמר להם מפני מה אתם בוכים, אני גרמתי לעצי שלא נתקרר דעתי עד שאמרתי שימלא כל גופי שחין. אמרו לו, אוי לנו שראינו אותך

תלמידיו ביסורין והתחילו לבכות אמר להם מפני מה אתם בוכים, אני גרמתי לעצי שלא נתקרר דעתי עד שאמרתי שימלא כל גופי שחין. אמרו לו, אוי לנו שראינו אותך בכך. אמר להם אוי לי אם לא ראיתם אותי בכך. ע"כ יראה האדם כשיש לו אורחים בביתו יתן להם בעין יפה או לא יזמין כלל אורחים כדי שלא יבא ח"ו לידי עונש כנ"ל, וקרוב הדבר שיהיה מוכרח לעשות תשובה. ועפ"ז נוכל ג"כ לפרש פירוש הפסוק "צדיק אוכל לשובע נפשו ובטן רשעים תחסר". ויהיה הפירוש כך, כי כל האוכל אצל צדיק שהוא טוב העין יאכל לשובע נפשו אפילו אם אכל מעט מן המאכלים. אבל מי שהוא אוכל מן בטן של רשעים הוא יחסר אפילו אם הוא אוכל הרבה, מ"מ לא יהיה שבע האוכל מן מאכל של רע עין. כי זה הוא כלל גדול מי שהוא רע עין אינו יכול להשביע את נפשו, ומכ"ש שאינו יוכל ליתן לאחרים מטובו אשר חנן ה' אותו.

וכמו שמצינו אצל נבל שלא רצה לשלוח למלך דוד ע"ה מנחה מזבח, וגרם רעה לעצמו שמת במגפה עבור עון זה. על כן צריך האדם להתרחק ממדה זו ואז טוב יהיה לו סלה:

פרק ל"ב

כתב הרב בעל טורי זהב בי"ד סי' קט"ז איזה ימים שאסור לאדם להקיז דם מפני סכנה שהן יומא דדינא ע"ש. גם את זה ראה ושמור כי מצאתי בשם גדול אחד וחסיד שבחסידים שאלו ימים הן מיוחדים לאדם לקבל יסורים ע"כ אסור בהן להקיז דם. ואלו הן, י"ז במרחשון, יום ה' שבט, י' אדר, כ"ה ניסן, כ"ט באייר, ט"ז בסיון, כ"ז סיון, כ"ד כ"ו בתמוז, כ' אב, כ"ו אב, ויום כ"ז באב, ויום י"ב אלול. והנה באלו הימים הנזכרים יש לזהר מאוד שלא ילכו הילדים יחידים אף ברחובות כי הרוחות מצויין בעולם ויש להם רשות ח"ו ליכנס לתינוק או תינוקות רחמנא ליצלן. כי אלו העתים הם קבועים לשלוחי דין לפעול בעתים הקבועים הנ"ל. כמה אחריות והרפתקאות על האדם הענוש, כמה רוחות טובות הן המביאים ברכות טובות על העולם, וכמה רוחות רעות הן המביאין ח"ו אורין בישין וחלאים רעים ונאמנים. ועל כולן צריך האדם לעורר רחמים ולהתפלל לפני אדון העולם להצילו ואת עמו ישראל מכל עניני רעים הנ"ל.

ובאלו הימים הנזכרים לעיל יש רשות לבעלי עינים רעות ליתן עין הרע לתינוק או להכניס עין הרע בממון של חבירו, ולכן צריך האדם להעביר כסותו על ינוקא דיליה באותן הימים כשמוליכו על הרחובות כמ"ש הזוהר שכן עשה הקב"ה לישראל מפני בלעם הרשע, דכיון דחמא בלעם הרשע דלא יכול לעשות שום רע בעי לאסתכלא בעינוי בישא דיליה בגין דכל אתר דהוי מסתכל בלעם הרשע בעיני בישא דיליה הוי מתלטייא, ושז"ה, "וישא בלעם את עינו וירא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו (על ישראל) רוח אלהים". כמאן דפריס סודרא על רישא דינוקא בגין דלא ישלוט בהו עינא בישא של בלעם הרשע.

ובאלו הימים הנזכרים לעיל יש רשות לבעלי עינים רעות ליתן עין הרע לתינוק או להכניס עין הרע בממון של חבירו, ולכן צריך האדם להעביר כסותו על ינוקא דיליה באותן הימים כשמוליכו על הרחובות כמ"ש הזוהר שכן עשה הקב"ה לישראל מפני בלעם הרשע, דכיון דחמא בלעם הרשע דלא יכול לעשות שום רע בעי לאסתכלא בעינוי בישא דיליה בגין דכל אתר דהוי מסתכל בלעם הרשע בעיני בישא דיליה הוי מתלטייא, ושז"ה, "וישא בלעם את עינו וירא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו (על ישראל) רוח אלהים". כמאן דפריס סודרא על רישא דינוקא בגין דלא ישלוט בהו עינא בישא של בלעם הרשע.

ודע כי אותן י"א פסוקים המתחילין באות נו"ן ומסיימין באות נו"ן קבלה הוא בידי שהן טובים מפני כשפים ועין הרע. ועל כן טוב לומר אחרי י"א פסוקים הנזכרים במעמדות המתחילין בנו"ן תפלה קצרה זו, רבש"ע הצל עמך בית ישראל מכל מיני כשופים ומכל מיני עין הרע, וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר שלא שלט עליהם עינא בישא דבלעם בן בעור כן תפרוס כנפיך עלינו ברחמיך הרבים להיותינו מכוסים (במכסה ובהנהגה) בשמותיך הקדושים מכל עינא בישא אתה סתר לי רני פלט וגומר. וכל אשה כשהיא מעוברת כשהיא אומרת הי"א פסוקים הנ"ל תהיה

בטוחה דלא שלטא עיני בישא על הולד. ע"כ יזהר האדם לומר י"א פסוקים הנ"ל ויהיה ניצול מעין רע אמן כן יהי רצון:

פרק פ"ה

רבש"ע הסר ממני הרהורים ואנצל היום ובכל יום מחטא ופשע בזכות שלשה מצות האלו אשר הם שלשתן יחד והן מזוזה ותפילין וציצית ואנצל מעין הרע ומכל כישוף, וכה יאמר בעמדו אצל הפתח המזוזה בטליתו ותפילין

בחמלת ה' יתברך שמו על האדם אשר הוא יתברך מחזיר הנשמות לבני האדם לגופם אשר בלילה האדם ישן עיף ויגע ודומה לפגר מת, והקב"ה ברוב חסדיו משליך שינה ותרדימה כדי להפיג ע"י השינה יגיעות הגוף וטרדת האיברים וכושל המתנים ואיבריו ועצמותיו יחלוץ לזרוזי גרמל, ובוודאי אין כוונת הקב"ה כדי לזרז את הגוף לעבירה ח"ו אלא לעבודת הש"י ב"ה, וע"כ גם האדם יבין וישכיל למלאות רצון הקב"ה ותיכף ומיד בקומו יטהר ויקדש ידיו ופניו בנטילה ולא ילך ד' אמות בלא נטילת ידים, ואח"כ כששובש את בגדיו יזהר להניח בית זרוע של יד שמאל לבלתי לקשור את בגדו וכתונת שלו סביב בית היד בחוטים או בשלבות או בקרסיו והטעם כדי להראות שעבוד של יד שמאל למצות תפילין, וכבר הזכרתי לעיל שיש זמן ועת רצון בשעה שלובש בגד של ציצית להתפלל על הצלת קנאה ושנאה וכעס, על כן רשמתי כאן איזה פסוקים אשר הם קבלה בידי מן מ"ו הגאון מוהר"ר יוסף בהגאון מוהר"ר יודל ז"ל שפסוקים אלו המה מסוגלים לומר אותם דרך תפלה אחר ברכת ציצית ואלו הן, "קראתי בכל לב ענני ה' חוקיך אצורה", "נדבות פי רצה נא ה' ומשפטך למדני", "אגורה באהליך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה", "הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך", "שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט" "נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו", "אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים" "תהי ירך לעזרני כי פקודך בחרתי", "חסדך ה' מלאה הארץ חוקך למדני", "נאור אתה אדיר מהררי טרף מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני", "כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך", "עיני תמיד אל ה' כי יוציא מרשת רגלי" "סעדני ואושעה ואשעה בחוקיך תמיד", יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא אכעוס ושלא אכעיסך רבש"ע זכיני למדת ענוה ולמדת הכנעה ודרך שקר הסר ממני ותורתך חנני, הזריכני באמתר ויחד לבבי לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא בכל לבבי ובכל נפשי ומאודי. ותפלה זו סגולתה להתפלל תיכף אחר לבישת הטלית קטן ומועלת להנצל מכעס ומקנאה ומשנאת חנם, והרמז נרמז בר"ת של הפסוקים הנזכרים. והכוונה של לבישת ציצית ותפילין הלא המה כתובים על ספר הישר הוא ספר הזוהר פ' שלח לך וכל אחד ואחד לפי שכלו יוכל לכוין כראוי ונכון ויפה מאוד לנהוג כן, וצריך האדם להניח ציצית ותפילין בביתו כדי שיצא מפתח ביתו מושלם ומעוטר בציצית ותפילין, ומי שיש לו שהות יעמוד אצל המזוזה ויכוין להשלים פ' ציצית המחוסר במזוזה ואח"כ יניח ידו על המזוזה ויעביר ידיו על עיניו ויתפלל, רבש"ע הסר ממני הרהורים ואנצל היום ובכל יום מחטא ופשע בזכות שלשה מצות האלו אשר הם שלשתן יחד והן מזוזה ותפילין וציצית ואנצל מעין הרע ומכל כישוף, וכה יאמר בעמדו אצל הפתח

המזווה בטליתו ותפילין, "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", יחיד ומיוחד יחד לבבי לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא בכל לבבי ובכל נפשי, ואח"כ יאמר שמונה ההי"ן שבאשרי תמימי דרך, ואח"כ יאמר פסוק "מגדול עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב" "שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'", ולכן אומרים פסוקים ההי"ן שבתמניא אפי לפי שהן מתחילין באות ה"א ומסיימין באות יו"ד והן אותיות י"ה כי אותיות י"ה הן עדות לישראל כגון הראובני, ואח"כ יאמר, רבש"ע הצילני ומלטני ופדני מכל חטא ופשע ועון בזכות שלשה מצות הנזכרים, "בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני" ויכוין בזה הפסוק שמתחיל באות ב' ומסיים באות יו"ד שהן רמז ליי"ב שבטים ויאמר,

**רבש"ע בזכות י"ב שבטים שמרני והצילני מכל חטא ומכל מיני עין
הרע שלא ישלוט בי ולא בזרעי וזרע זרעי עד עולם, ולא ישלוט עין
הרע לא במאודנו ולא בגופנו, "ה' ישמור צאתי ובואי לחיים ולשלום
מעתה ועד עולם", "ה' צילי על יד ימיני" "נדעה ונרדפה לדעת את
ה'"**

רבש"ע בזכות י"ב שבטים שמרני והצילני מכל חטא ומכל מיני עין הרע שלא ישלוט בי ולא בזרעי וזרע זרעי עד עולם, ולא ישלוט עין הרע לא במאודנו ולא בגופנו, "ה' ישמור צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם", "ה' צילי על יד ימיני" "נדעה ונרדפה לדעת את ה'", "נכון כשחר מוצאו לא יתייצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ה' אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם", "מכשפה לא תחיה" "ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו", "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו". ואח"כ כשילך לרחוב יכוין להרהר תמיד במצות כאשר כתבתי לעיל בפרק שני, ואפילו כשרואה השלג יחשוב שהוא אחד מד' מראות נגעים, ומכ"ש כשיפגע בבעלי חיים ינהג כמו שכתבתי שם עיין שם פרק שני, ותפלה זו מועלת להנצל מרוחות רעות ומכשפים ומועיל על גודל ההצלחת משא ומתן, ותפלתו היא עולה למעלה תחת הכסא הכבוד, ושני מלאכין קדישין מוכנים ללות למאן דנפיק מתרע ביתא מעוטף בציצית ותפילין ברישיה והני מלאכין מברכין ליה ולא יהבין רשות למקטרגא דאיהו קאים אפתח' דלא יכול לאתנזקא, ואח"כ יאמר, "זה השער לה' צדיקים יבואו בו", ואח"כ ילך לבית הכנסת ויתפלל לאל שיהיה לו פרנסתו בריוח ולא באיסור ויהיה מתחת יד הקב"ה ולא יהיו מסורים ביד בשר ודם. בא וראה מ"ש הזוהר פ' לך, "ר' אלעזר הוי אזיל לבי חמוהי והוי אזיל עמיה ר' חייא ור' יוסי ור' חזקיה, אמר ר' אלעזר הא חמינא דאין התעוררות מלמעלה אלא על ידי התעוררות דלתתא, והכוונה להתחיל בעסקי מצות בחיבה ואז תבא השכינה לפרוש גדפה' עלייהו, והוי עסקי באורייתא, עד דהוי אזלי אערע בהון ר' ייסא וחד יהודאי גביה, פתח האי יהודאי "לדוד אליך ה' נפשי אשא" אמאי לא כתיב מזמור לדוד אלא בגין דרגיה קאמר שכוונתו היא להעלות נשמתו אל מקום קדושה עליונה אשר שורשו משם, א"ר אלעזר לר' ייסא חמינא דשכינתא קאתית ואתחברנא וכו', אמר ר' אלעזר מה שמך, א"ל יועזר, א"ל יועזר ואליעזר חדא מלה הוא יתבו כחדא גבי חד טינרא, וחיידש האי יועזר כמה חידושין ורוזין דאורייתא, א"ל מה עבודתך, א"ל מקרי דרדקי אנא באתראי והשתא אתא ר' ייסא דכפר חנן לדוכתאי וסליקו לי הנערים מגבאי ואותיבו לון לגביה והוי יהבין לי בני מתא אגרא כהאי זימנא דדרדקי הוי גבאי ואסתכלנא בנפשאי דלא אתחזי לי לאתהני מינייהו למגנא ואגירנא גרמאי בהדי האי חכים אר"א ברכאן דאבא אצטרכו הכא, קמו כולהו ובאו לפני

רשב"י והוי לעין באורייתא קמי רשב"י יומא חד הוו עסקי בנטילת ידיים, אמר רשב"י כל מאן דלא נטיל ידיו כדקא יאות אע"ג דאתענשו לעילא אתענשו ג"כ לתתא עונשא דלתתא דגרים ליה מסכנותא ומאן דנטיל ידיו כדקא יאות גרים לגרמיה ברכאין דלעילא דשראן על ידוי ואתברך בעושר, לבתר אקדים רשב"י וחמי ליה לההוא יועזר דנטל ידוי במייתא כדקא יאות ונטיל בשיעורא סגיא במים ארשב"י דרך תפלה מלא ידך מברכותיך וכך הוי מההוא יומא ולהלאה אשכח סימא (פי' אוצר) והוי לעי באורייתא כל יומא והוי יהיב מן סימא צדקה לעניים פרנסה בסבר פנים יפות קרי עליה רשב"י "ואתה תגיל בה' בקדוש ישראל תתהלל". נלמוד מזה המעשה שצריך האדם לדקדק בשכר טירחא דיליה שיהיה שכרו בעלמא דין לא על חנם, שהרי החסיד הנזכר יועזר שמו הוי יהבי ליה ממון מעצמם ואפ"ה לא רצה ליהנות למגנא מהם כי רצה ליהנות מיגיע כפו דווקא בממון של יושר, ע"כ צריך כל אדם לראות שלא ליהנות מממון שאינו של יושר, וגם צריך כל אדם ליזהר בנטילת ידיים הן במים ראשונים והן במים אחרונים ואז יקויים בו "מלא ידך מברכותיך" וישלח ברכה והצלחה במעשה ידיו ובכל אשר יפנה יצליח: